

REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE MARTA PICH

Els ballarins de Kukai Dantza van representar les edats de la vida en un espectacle intens i emotiu

El contratenor David Azurza va aportar el seu cant

L'Orfeó Manresà va sumar vint cantaires a l'espectacle

Kukai Dantza i l'Orfeó Manresà penetren en l'ànim del públic

► L'espectacle inaugural a la basílica de la Seu va despertar entusiasme

TONI MATA I RIU MANRESA

La comunitat s'enforteix a través del ritu i la dansa ho va expressar anit en l'espectacle inaugural de la Mediterrània, que va protagonitzar una companyia basca, Kukai Dantza, en la seva cinquena visita al certamen. I aquest cop, la posada en escena del muntatge *Erritu* a la basílica de la Seu va tenir la col·laboració d'una vintena de veus femenines integrants de l'Orfeó Manresà.

L'enorme cua a la porta del temple gòtic, que arribava fins al final de la Baixada tot i fer un parell de giragonses, i la sonora ovació final -els artistes van sortir a saludar tres cops a la concurrència- són dos indicadors de l'èxit que va saludar l'obertura oficial de la fira. Més de mig miler de persones van seguir atentament, durant una hora, el desenvolupament d'un espectacle que porta un títol tant evocador com *Erritu*, que en basc significa ritual.

La Mediterrània d'enguany té en el concepte de ritu el seu leitmotiv. Anit, mitja dotzena de ballarins de Kukai van iniciar el seu ritual particular sobre un tatami rectangular que cobria la part central de l'enorme nau de la basílica manresana. El públic -gent asseguda a terra i, la majoria, en unes grades habilitades per a l'ocasió- cobria l'escenari pels quatre cantons. Un suggeridor joc de llums -vaporós a estones- i els cants del contratenor David Azurza van crear una atmosfera hipnòtica i embolcallant que van abrigar el silenci sepulcral que va acompanyar l'espectacle en tot moment.

Kukai és un referent indiscutible de la dansa contemporània a la península i ahir va demostrar un cop més com sap assumir el llegat ancestral de balls com l'auresku per integrar-los en unes coreografies que, a *Erritu*, amb l'autoria de l'israelià Sharon Fridman, serveixen per oferir un mosaic de mirades al trànsit per la vida. La naixença, la soledat, l'amor i la vellesa -i, finalment, el pas cap a la condició mortal- es van manifestar en una peça que, sense descans, a ritme d'esbufecs i moviments a estones frenètics, va mantenir el públic en tensió.

En el tram final, una vintena d'interprets de l'Orfeó Manresà van encerclar l'escenari i van contribuir amb els seus cants al desenllaç d'una peça profundament simbòlica. *Erritu* convida a creure en la potència convivencial de la societat entesa com una comunitat d'éssers lliures que es protegeixen i s'estimen, de persones que no s'abandonen i se cerquen en els mals tràngols. Tot i el caos de la vida, la unió s'imposa.

Les cantants van incorporar-se a l'harmonios ball final dels ballarins de Kukai i, girant en cercle, van convidar diversos espectadors a sumar-s'hi i fer el perímetre encara més gran. Tota una declaració d'intencions: la vida és un conjunt de ritus que ens ajuden a fer de l'existència una experiència espiritual i la comunitat dota de sentit la pertinença al grup. Envoltats de retaules gòtics, artistes i espectadors es van elevar per una estona i van aparcar les tribulacions quotidianes. La dansa com a eina d'amor incondicional.

Les cantants van incorporar-se a l'harmonios ball final dels ballarins de Kukai i, girant en cercle, van convidar diversos espectadors a sumar-s'hi i fer el perímetre encara més gran. Tota una declaració d'intencions: la vida és un conjunt de ritus que ens ajuden a fer de l'existència una experiència espiritual i la comunitat dota de sentit la pertinença al grup. Envoltats de retaules gòtics, artistes i espectadors es van elevar per una estona i van aparcar les tribulacions quotidianes. La dansa com a eina d'amor incondicional.

Les cantants van incorporar-se a l'harmonios ball final dels ballarins de Kukai i, girant en cercle, van convidar diversos espectadors a sumar-s'hi i fer el perímetre encara més gran. Tota una declaració d'intencions: la vida és un conjunt de ritus que ens ajuden a fer de l'existència una experiència espiritual i la comunitat dota de sentit la pertinença al grup. Envoltats de retaules gòtics, artistes i espectadors es van elevar per una estona i van aparcar les tribulacions quotidianes. La dansa com a eina d'amor incondicional.

Les Anxovetes

«Nosaltres encara venem molts discos... als concerts»

MARC SERENA MANRESA

Són de Girona i rodalia i canten havaneres. Es diuen Les Anxovetes i la seva trajectòria ha estat lligada a la Fira Mediterrània de Manresa. Van aparèixer el 2013, van ser finalistes del concurs Sons del 2015, van oferir una actuació a la Llotja professional de fa dos anys i demà estrenaran el seu nou espectacle al teatre Kursaal. Es representen elles mateixes, de manera que aquests dies se les pot trobar a l'estand que tenen a la Llotja al Museu de la Tècnica. Són les anxovetes Tona Gafarot, Montse Ferrermoner i Marta Pérez, que a l'escenari pugen acompanyades d'uns quants músics seïtons.

► Tot a punt per a demà?

► Sí, serà l'estrena absoluta de *(d)ones*, un nou disc amb temes propis que giren al voltant de la dona i del mar.

► Seran havaneres?

► Ens agrada dir que és cançó mediterrània d'autor. És un espectacle de 90 minuts on també s'inclouran versions d'*Alfonsina y el Mar* i *Maria la portuguesa*.

► És un concert? Una canta-

da d'havaneres?

► Hem tingut la direcció escènica de Pablo Paz per donar-li un punt de teatralització, són 90 minuts. Vam fer un assaig obert i va agradar molt.

► En queden entrades?

► Encara sí, i tenim una seixantena de professionals acreditats. És un espectacle molt diferent de l'anterior i esperem que la fira ens ajudi a arribar a programadors de festivals, de sales... De fet, la gent que ens ha contractat fins ara ha estat sense veure l'espectacle, amb confiança absoluta.

► Heu pogut viatjar pel món?

► Aquest any hem estat a l'Smithsonian Folklife Festival dels Estats Units, hem anat a València, Catalunya Nord, País Basc, Mallorca, Bèlgica, Eslovènia, França...

► L'actuació de l'any passat al mercat us hi va ajudar?

► Hi va haver programadors de França, Portugal, Croàcia i Polònia que en aquell moment es van interessar pel que feïem. Vam rebre una proposta però que després no ens va quadrar. El concurs Sons també ens va anar bé per sortir del circuit estret de l'havanera.

► Encara es venen discos?

► Nosaltres encara venem molts discos als concerts, per sort! Uns 20 o 30 cada vegada. I algun cop 60 i tot! A Barcelona ens en venen a Disco 100 i a Girona a Moby Disk. Són autoeditats, els hi hem portat nosaltres mateixes. És tot molt casolà.

LES ANXOVETES

«(d)ones»

Teatre Kursaal, dissabte a les 21 h

